

Keby Zem mala v priemere len niekoľko stôp, vznášala by sa nad nejakým miestom, ľudia by prichádzali od všadi aby ju obdivovali, chodili by okolo nej obdivujúc jej veľké mláky a malé mláky a vodu tečúcu medzi nimi. Ľudia by obdivovali jej hrboly a priehlbiny, žasli by nad veľmi tenkou vrstvou plynu okolo nej a nad vodou vznášajúcou sa v plynoch. Obdivovali by všetky stvorenia chodiace po jej povrchu a stvorenia vo vode. Vyhlásili by ju za veľkú vzácnosť, pretože je len jedna a ochraňovali by ju aby sa jej nič nestalo. Bola by najväčším zázrakom a ľudia by prichádzali dotknúť sa jej,

liečiť sa a spoznať najväčšiu krásu aká môže byť. Ľudia by ju milovali a ochraňovali svojimi vlastnými životmi, pretože by vedeli, že ich životy by boli bez nej ničím. Keby Zem mala v priemere len niekoľko stôp.

(Active Minds)

TLAČENÉ NA EKOLOGICKOM
- 100% RECYKLOVANOM PAPIERI

10.000 ďalších

stromov

číslo 4

Ahoj!

Všetkých vás čo najkrajšie zdravím. Som veľmi rád, že vyšlo ďalšie číslo časopisu. Tiež som veľmi rád, že sa ozvalo mnoho ľudí, ktorým sa trojka páčila a ktorí cítia podobne ako ja. Píšu mi ľudia, ktorí si pestujú vlastné potraviny, snažia sa robiť si sami všetko na čo stačia a nepodporovať štát spolu s krvavými firmami a spoločnosťami. Píšu mi ľudia, ktorým sa táto myšlienka páči a chcú si to sami vyskúšať. Je to výborné, veľmi sa z toho teším. Žiaľ v dnešnom svete nie je celkom možné vybudovať si svoj život niekde mimo civilizácie a viac sa o ňu nestarať. Jej zhubné následky prenikajú skoro všade a myslím, že ľuďom peňazí a "pokroku"

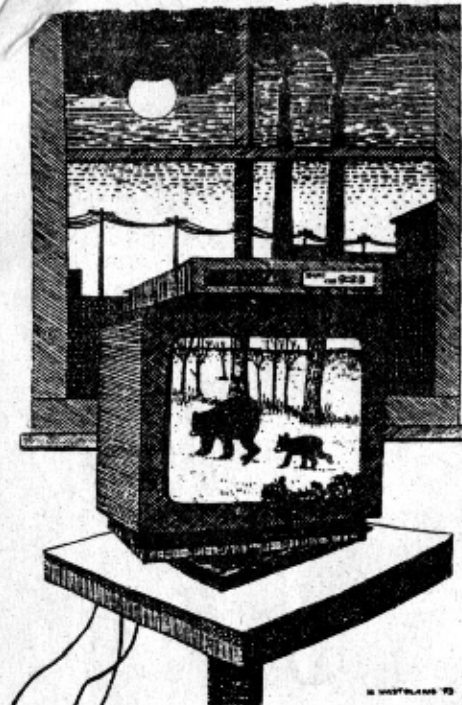
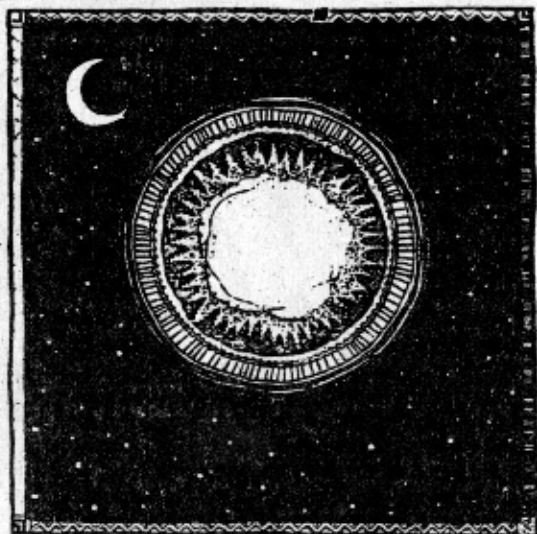
by vyhovovalo, keby všetci, ktorí pochopili ich podvody, povedali: "Nie, ďakujeme!" a starali by sa len o svoje políčko a domček. Vyhovovalo by im to asi rovnako, ako im vyhovujú ľudia, ktorí protestujú a bojujú proti tomu na čom sú sami závislí a čoho sú súčasťou. Stvorme si vlastný svet, ale nebudme ľahostajní k tomu čo sa deje okolo nás. Lebo slovami náčelníka Seattla: "Čokolvek postihne Zem, postihne aj synov a dcéry Zeme". Počúvajte Zem, počúvajte volanie našich zvieracích a ľudských druhov. Počúvajte hlas svojho srdca. Stačí počúvať, ostatné už príde samo.

Bol by som veľmi rád, keby sa všetci ľudia, ktorých aspoň trochu osloví tento časopis ozvali, rád by som vás spoznal, rád by som vedel ako sa na to pozeráte vy, ako to cítite. Bol by som rád keby časopis neprinášal len nové informácie, ale aj niečo viac, čosi ako Spojenie, vnútornejšie ako môžu priniesť slová. Nedá sa to presne napísať, ale verím, že rozumiete. Na záver by som chcel poďakovať všetkým, ktorí mi pomohli a umožnili vydanie tohoto časopisu, špeciálne Mariánovi Dudákovi, Lacovi Ďurkovičovi a Michalovi Kulíkov.

A ešte jedna vec. Blíži sa Jar, v lesoch a na lúkach bude krásne. Nájdite si čas odísť na pár dní z mesta do prírody. Myslím, že to človeku dá viac ako čítanie časopisov...

Nech vám slnko a mesiac svieti

matúš

Ahoj Matúš!

...Podľa mňa príčinou mnohých problémov je to, že človek nežije prirodzene, že je každodenne obklopený vecami, ktoré sú jeho podstatou cudzie, presne ako si to napísal na konci časáku - nenarodili sme sa s nohami aby sme mohli stláčať plynový pedál, atď. Človek je prispôbený (aj fyzicky, ale hlavne svojim cítením) inému životu ako žije v mestách. Úplne sme sa vytrhli z prirodzeného chodu života - namiesto aby sme slobodne behali po lesoch, zbierali plody, objavovali múdrosti a tajomstvá života a tešili sa spolu s ostatnými, žijeme v betonových kľetkách, hráme sa na pokrok, hráme sa na filozofov a pritom sme zabudli najdôležitejšiu filozofiu - Žiť. Hráme sa na vedcov a pritom najmenšie stvorenie prírody je oveľa obdivuhodnejšie ako všetky naše vynálezy, hráme sa na pánov prírody a pritom celá Zem undera

vďaka nám, hráme sa na náboženstvá a pritom s čistým svedomím ničime to najsvätejšie - Život. Vlastne nie, my sa nehráme, to by bolo v poriadku, ale myto myslíme vážne!

Ja viem, že si to dobre uvedomíte a je fajn, že robíte niečo proti tomu, čo iné nám ostáva než "snažiť sa spoť niečo zmeniť k lepšiemu" ako píšeš a brániš a ochraňovať čo sa dá a na čo nám sily stačia.

Ži šťastie
Marek

Ahoj Matúš!

10 000 ďalších stromov 3 je pekné číslo, úvod je nádherný, napísať aká bola odozva na tvoju výzvu o tom sľadí zeleniny. Ja mám malú záhradku, celkom sa v nej dari jahodám, cibuli, paradajkám, paprikám, mrkvi, petržlen, kaleráb, redkvičkám... Robím aj vlastný kompost zo zvyškov zeleniny, čajov, z domácnosti, recyklácia. Rád by som sa v krátkosti vyjadril k tvojim článkom o Indiánoch. Všetko je v poriadku, až na to používanie slova Indián. Toto leto ma navštívila priateľka z Kanady a častokrát mi nadávala, že som rasista keď som používal slovo Indián. Asi vieš ako vzniklo to slovo. Ten svetoslávny Kolumbus si myslel, že je v Indií tak pomenoval ľudí (Native People - Domorodí ľudia, alebo Pôvodní obyvatelia Ameriky - Native people of America) Indiánmi. V angličtine totiž obyvateľ Indie (Citizen of India) je Indian (čítaj Indijec). Takže

odvtedy čo začal Kolumbus rasistické metódy v Amerike, my bieli používame rasistický výraz Indián. Nevieť presne preložil výraz Native People, ale asi toto je ten pravý výraz. Ja som to prijal.

Maj sa krásne a so želaním všetkého najkrajšieho

Marcel + Extrémne
Terorizujúci Tenor a pár blch.

Ahoj Matúš!!!

...Ešte jedna pripomienka, veľmi rád by som bol, keby sa časopis venoval aj v nejakej miere alkoholu a jeho konzumácii, myslím, že je to veľmi dôležitá téma, stále ma pri srdci stísa, keď vidím beznádejných ľudí s červenými tvármi od popraskaných ciev, ktorých jedinou útechou v tejto spoločnosti je alkohol. Nie každý je silný vzdorovať rýchlosti a tlaku dnešnej civilizácie a práve tí najslabší trpia potom takouto formou. Tých slabých ľudí je stále viac a systém spoločnosti je stále silnejší. Veľmi rád by som aj priamo pomáhal, robím to ako je to možné, no mám málo času, lebo mi je ľúto aj trpiacich zvierat. Hlavné je, že nepijem ŽIADEN alkohol, z ktorého najviac zarába štát a s vlerou v princípe stej opice verím, že jedného dňa ... všetci ľudia prestanú piť túto smrť. Píšem to aj z toho dôvodu, že vidím veľa ľudí v A-lmúti nie len fajčiť, ale aj žiť vždy s "neodmysliteľnou" fľaškou v ruke. Rovnako aj kapely, ktoré u nás nevystupujú za peniaze, ale za basy piva. Vopred ďakujem

s úsmevom

Laco Ďurko

Matka lesa

Mnohí ľudia si cenia pralesy pre ich ekonomickú, estetickú a ochrannú funkciu, ale často zabúdajú, že pre ich pôvodných obyvateľov znamenajú pralesy ešte čosi viac. Nasledujúci príklad z Amazónie približuje vzťahy medzi lesmi a kultúrou ich pôvodných obyvateľov.

Yaguaovia sú skupina asi 4500 prírodných obyvateľov pralesa, žijúcich v blízkosti rieky Amazónie. V ich kultúre a každodennom živote má významné miesto vysoká palma agujal. Yaguaovia veria, že jaguáre, anakondy, sovy, krokodíli a ľudia sú zrodení z aguaje a palma je pre nich posvätným zdrojom duchovnej sily, stromom života a symbolom nesmrteľnosti. Jej korene rastú hlboko do Zeme a jej koruna sa doširoka otvára oblohe. Jaguár, syn aguaje, je prevtelený mrŕvy Šaman a má silu, ktorá ho robí pánom lesa a ochrancom tohoto územia. Anakonda je symbolom vedenia a poznania všetkého

tajomného a neznámeho, je pánom múdrosti a strážcom tajomstiev aguaje. Sova, ktorá sedáva na konároch aguaje vidí na všetko a dokáže vyličiť všetky choroby.

Samčí strom slúži obyvateľom pralesa na získavanie mnohých produktov, ale Yaguaovia nikdy nezotínajú samičie stromy, na ktorých sa každý rok rodí ovocie. Veria, že v stromoch žije "syn ochranca" - čierny krokodíl, ktorý zje každého kto zotne samičí strom.

Yaguaovia nasledujú tradície svojich predkov zachovávajú ekosystém pralesa v nezmenenom stave, ale ohrozujú ho ľudské aktivity z vonku - obrábanie pôdy, vyrúbavanie lesov a pod. Ničením prírody nestrácame len ekonomické a ochranné zdroje, ale strácame aj niečo viac - spojenie so Zemou a všetkým životom.

Podľa IUCN Bulletinu spracoval Matúš

STROM - John Seed

Tu blízko tečie rieka,
videl som tú riekku meniť sa
a rásť
za osemsto rokov čo tu
žijem vo vetre, ohni
a snehu.
Každé leto vidím návrat
lososov
a videl som sovy učiť sa
lietať
cítill som medvedie pazúry
a počul som vytie
osamelého vlka.

Videl som veľké ľadovce
roztápať sa
pozeral som sa do očí
bleskom ale teraz počujem
prichádzať buldozér
a viem, že čoskoro umriem.
Ale kde nájdu domov sovy?
A kto podrží breh rieky?
A kto nájde úkryt v mojom
tieni
keď môj tieň už viac
nebude?

Čau Matúš!

...I ja si osobne myslím, že my, ktorí se necítíme dobre v súčasnom systéme, by sme si mali vybudovať vlastnú tvár a vlastný minimálny model spoločnosti, ve ktoré nám bude líp než v súčasnom systéme, ktorý nás svazuje, zahlučuje povrchnosťmi a staví pozor na materiálnych hodnotách. Jedna z možných foriem, ktorá by plnila úlohu jakéhosi modelu, je i forma žitia pár ľudí třeba na ekologické farmě. Vždyt' súčasná spoločnosť popiera samotnou podstatu ľudskej existence, pravou láskou vyměňuje za něco povrchního a snadno prodejného. Touhu po poznaní zase vyzníva reklama k poutání lidí na úplné nepotrebnosti, bez kterých "zaručene nemůžeme žít". Současný systém vychovává lidi k tomu, že kdo kolem sebe nakupí hmotné statky, tak jedině ten může být zaručene šťastný. A utlačuje v lidech přirozené potřeby jako touhu po harmonii, lásce bez přetvářky a touhu po poznávání všeho a vždy. Ja nemůžu být šťastný ve společnosti lidí, kteří žijí tím, kdo si co koupil, koho "sbalil", co sežral a zase vyzvracel, co dělal v práci.

Moje touha se obrací směrem ke komunitě lidí, kterým budou předšedky cizí, majetek a peníze též. Ke komunitě lidí jejichž smyslem života nebude "hmota", ale duševní harmonie.

... Je jasné, že každý je současným systémem ovlivněn a vymáčení se z těchto pout není vůbec jednoduché. Vedeme totiž dvojitý boj, boj se sebou a s okolím.

Tak to je vše, měj se tak jak se mít chceš

Pavel Auersvald

10.000 ďalších stromov

PÁR ZNAM V

● Hľadám dobrých ľudí, ktorí by mi pomohli s distribúciou časopisu, to znamená, že by predali pár kusov vo svojom okolí, medzi svojimi známymi a podobne. Prípadne ak viete o nejakom fajne kníhkupectve, kde by to boli ochotní predávať bez nároku na zisk, bolo by to výborné. Takže ak môžete pomôcť ozvite sa. Predom moc ďak.

● Ďalšia vec je, že ak máte záujem môžete si u mňa objednať časopis Green Anarchist. Je to v angličtine, ak poznáte časopis Earth First! je to niečo podobné (obsahom aj formátom). V časopise nájdete množstvo informácií o priamych akciách za oslobodenie zvierat a Zeme, články o rôznych problémoch súčasnej spoločnosti (eko, animal rights, antifa...) ako aj o možnostiach vytvoriť si vlastný alternatívny život v harmónii s prírodou. Mnoho kontaktov, recenzií, informácií. Časopis je zadarmo (za poštovné) s tým, že ho nenecháte ležať doma v šuflíku, ale pošlete ho ďalej

ľuďom, čo prejavia záujem.

● O to isté by som vás chcel poprosiť aj pri tomto časopise. Nenechávajte si 10 000 ďalších stromov len pre seba, požičiavajte ho, nechajte ho kolovať medzi ľuďmi. Moc ma tým potešíte. Ďak.

● Teraz trochu o niečom inom. Je výborné a potrebné podporovať hnutia, organizácie a skupiny bojujúce za ochranu Zeme, za práva zvierat, ľudské práva, protifašistické, anarchistické a rôzne alternatívne iniciatívy. Je jasné, že v dnešnom svete sa tieto aktivity nezaobídu bez finančnej podpory. Je dobré ak sa takto rozhodnete podporiť nejakú organizáciu, či skupinu, ale chcem vám navrhnúť jednu vec - väčšina organizácií a hnutí ma otvorené konto v nejakej banke. Banky sú inštitúcie, v ktorých sa točí mnoho peňazí označených krvou, utrpením a ničením.

Banky svojou existenciou podporujú mnohé deštruktívne aktivity rôznych firiem, spoločností. Sú dôležitou súčasťou celého tohoto systému ničenia a vraždenia. Preto keď sa rozhodnete poslať peniaze na nejakú dobrú vec, neposielajte ich na konto v banke, ale napr. v doporučenej zásielke alebo v cennom liste na adresu skupiny, organizácie. Nepodporíte tým žiadnu banku a nič s tým spojené. A nezabudnite, že najväčšiu cenu má vaša vlastná aktivita.

Príďte, komunikujte, bojujte, tešte sa zo života, ŽITE. Majte sa

Matúš Ritomský, Ušiakova 2, Bratislava, 841 01

10.000 ďalších stromov

ŽIT INÝ

Vidíme civilizáciu na pokraji záhuby. Vidíme zomierať ľudí v zbytočných vojnách, vidíme plakať hladné deti, ktoré ich matky nemôžu nasýtiť, vidíme utrpenie a smrť zvierat kvôli ľudskej chamtivosti a sebecku, vidíme ničenie prírody kvôli papierovým bankovkám, vidíme umierať Zem. A vidíme chladných, apatických ľudí, stratených v monotónnom kolobehu všedných dní, vidíme ich nezaujím, ich malicherné spory a povrchné zábavy. Vidíme toto všetko a túžime - Žiť iný život.

Žiť iný život v domčeku na kraji mesta - Squat

Squat Zelený dvor funguje od 7. júla, kedy skupina mladých ľudí obsadila opustený motorest na kraji Košíc s cieľom vytvoriť tu kultúrne a ekologické centrum a získať priestor pre slobodný život. Mnohých bude určite zaujímať čo to vlastne Squat je, ako sa v takom obsadenom dome žije, čo vedie ľudí k squatovaniu atď. Verím, že mnohé otázky zodpovie rozhovor s obyvateľom Zeleného dvora Tiborom Krompaským.

Takže prvá otázka - koľko ľudí žije vo Squate?

Tibor: Je to údaj, ktorý sa priebežne mení. Momentálne žije v squate Zelený dvor 5 ľudí a 6

psov, väčšinou psi, ktorí doplatili na vlastnícky vzťah človeka a zvierata - skončili na ulici.

Z čoho žijete, ako získavate potravu, oblečenie?

Neplánujete si v budúcnosti pestovať sami zeleninu, ovocie, zásobovať sa sami potravinami?

Tibor: Žiaľ, sme zatiaľ nútení získavať si prostriedky na obživu občasnými brigádami. Pracujeme len vtedy, keď je to nevyhnutne potrebné pre zabezpečenie potravy. Čiastočne nám pomáhajú s potravinami kamaráti z Košíc. Týmto by som chcel poďakovať za materiálnu pomoc Trafovi, Achmedovi,

Gabimu, Strapatému, Markovi, Ládrovi, Bukvičákovi, Ladronke, priateľom zo Švajčiarska, Belgicka, Nemecka, Holandska a mnohým iným, ktorí pomohli zariadiť squat nutným vybavením, potravinami a hlavne morálnou podporou. Oblečenie si nemusíme kupovať vďaka podpore mnohých dobrých ľudí.

Samozrejme ideálne by bolo, keby sme si boli schopní všetky potraviny získať vlastnou prácou, no žiaľ na to zatiaľ nemáme podmienky. Časť potravín si chceme pestovať v záhrade a časť asi s pomocou ľudí, ktorí žijú na ekofarme v Zaježovej - no to až neskôr. Či budeme niekedy úplne nezávislou komunitou voči systému, to sa zatiaľ neodvažujem tvrdiť, ale samozrejme, že sa o to budeme usilovať.

Ako funguje spoločný život v Squate? Varíte si napr. spoločne jedlo? Ste vegetariáni, alebo vegáni?

Tibor: Na túto otázku je veľmi ťažké odpovedať niekoľkými vetami, no pokúsím sa o

pozeráť ich televíziu s ich predstavou o plnej hustej čokoláde, ktorá nám vyplní život "práce, oddychu a zábavy", ktorý prežijeme jednoducho kúpením "jedného Marsu denne".

Čo môžeme proti tomu robiť my?

Zisk je jedinou motivačnou silou pre korporácie a vždy, keď si Ty alebo ja kúpime od nich niečo, prikyvujeme tým k ich činnostiam. Jediný spôsob ako sa zdržať ich systému je nekupovať vôbec nič - avšak realita nám nariaduje, že sme závislí na kapitalistickom systéme, aby sme prežili. Napriek tomu máme možnosť voľby, kam dáme naše peniaze. Hlasovanie nákupom alebo ekonomická sabotáž (to znamená bojkotovanie spoločností, ktoré vykonávajú neprijateľné veci a podporovanie menších nezávislých etickejších spoločností) je osvedčená cesta v boji proti "špinavým" firmám a spoločnostiam. Treba však povedať, že nejde o to, stať sa "zeleným KONZUMENTOM". Musíme zničiť ohromné konzumentské

postoje v tejto spoločnosti, ak máme prežiť. Prevziať na seba zodpovednosť je jediným riešením neustále rastúcich globálnych problémov, ktorým čelíme. Musíme podporovať skutočné alternatívy, ktoré si cenia etické ideály a šíria ich v záujme všeobecného blaha všetkých. Veríme, že sa nabudúce pozriete cez nablýskaný obal a inzertné klamstvá a uvedomíte si koho a čo podporujete konzumovaním istých výrobkov. Posolstvo je jednoduché - pýtaj sa na všetko skôr, ako to prijmeš (vrátane tohoto časopisu) a bojkotuj spoločnosti zapletené do utlačania našej planéty.

Existuje milión rozličných ciest k slobodnejšej etickejšej budúcnosti. Nehľad na jednosmerný systém len preto, že v ňom žijeme a vždy nás vychovávali aby sme mu verili.

*z booklethu Kitchener
preložil Marián Dudák*

Ak máte záujem môžeme vám za poštovne poslať materiály/letáky o niektorých firmách s vysvetlením prečo ich treba bojkotovať. Jedná sa o firmy Nestle, Mitsubishi, McDonald, Marlboro, Gillette, Mobil, Coca a Pepsi Cola.

"Špinavých" firm je samozrejme oveľa viac, všetky spomenuté sú len špičkou ľadovca - najznámejšie symboly konzumnej spoločnosti. Vo všeobecnosti platí par zásad: kupovať len najnevyhnutnejšie veci, vybrať si výrobky vyrobené čo najbližšie vasho bydliska, nepodporovať firmy, ktoré si robia masívnu reklamu, vždy pozeráť na ekologickosť výrobkov (pozor však na reklamné triky - v súčasnosti sa stáva módou tváriť sa na veľkých ochrancov prírody, ako to robí napr. Slovnaft...), dávať prednosť výrobkom bez krutosti - netestovaným na zvieratách (môžem zaslať zoznam firm, ktoré netestujú na zvieratách), bez živočíšnych prísad, apod., výrobky bez freónov, recyklovateľné výrobky atď. Dôložíte je však ako sa píše v článku nestat sa "Zeleným" KONZUMENTOM, ale obmedziť KONZUM na minimum. Hovorí sa tomu aj skromnosť.

NADNÁRODNÉ SPOLOČNOSTI

Aký vplyv majú nadnárodné spoločnosti na naše životy?

Zhruba povedané, niekoľko tisíc biznismanov pokračuje v podporovaní a udržiavaní vykoisťovania a zlého zaobchádzania so Zemou a my ako konzumenti ich podporujeme. Nadnárodné spoločnosti pomocou kapitálu, ktorý vlastnia môžu kontrolovať média, vzdelávanie, náboženstvo aj vládu. Vymyli nám mozgy do tej miery, že berieme ako samozrejmosť ich právo zvyšovať svoje bohatstvo nech to stojí, čo to stojí (aj keby malo prísť k zničeniu celej planéty a ľudstva). Myslíme si, že to čo je dobré pre BP/Mc Donalds/EMI je dobré aj pre nás všetkých. Veríme, že peniaze sú kľúčom ku šťastiu. Vďaka našej posadnutosti peniazmi stratila celá ľudská rasa spojenie so skutočnosťou. Takáto existencia sa v ničom nelíši od barbarstva, keď sa ani nezastavíme a neskusíme nájsť lepšiu cestu, či dokonca ani nestrpíme myšlienku, že by lepšia cesta mohla existovať. 2/3 sveta hladujú, veľkoobchodné vraždenie zvierat je samozrejmosťou - a my môžeme užívať luxus vzrastajúceho komfortu

spojeného s väčším odcudzením a väčšou závislosťou.

Pre týchto biznismanov je prijateľné, že rasizmus, sexizmus, chudoba, zneužívanie zvierat, jadrová energia, zbrojárska výroba, morálne a finančné vydieranie sú veci, ktoré sa opláti chrániť. Nadnárodné spoločnosti s ročnými obrátmi vyššími ako celkový národný produkt mnohých národov, konajú ako samostatné krajiny oddelené a nezávislé od akejkoľvek vlády (vrátane vlády ich vlastnej krajiny). Napriek svetovej recesii

doznelo 5 vrchných riaditeľov spoločností vo Veľkej Británii, že si domov odnášali v roku 1993 viac ako 10 000 000 libier za rok (áno vidíte dobre - desať miliónov liber), zatiaľ čo každé dve sekundy zomiera jedno dieťa v treťom svete. Bolo odhadnuté, že

každoročne zomiera 5 miliónov detí a ten istý počet predstavujú deti, ktoré následkom života v chorobách ako tetanus, osýpky, obma, TBC, čiemy kašeľ a záškrt oslepli, boli zmrazené, mentálne retardované a inak postihnuté, pričom vyššie uvedeným chorobám by sa dalo ľahko predchádzať očkovaním za 5 dolárov na dieťa - ak by k tomu bola vôľa. Nech je ekonomický pokles akýkoľvek, platy týchto ľudí naďalej rastú. Nadnárodné spoločnosti pokračujú vo vraždení, často na úkor chudobnejších národov.

Utláčačská povaha veľkého biznisu je jeho nedeliteľnou súčasťou, avšak často ostáva neviditeľnou pretože biznismani nechcú aby sme videli ľudí pozbavených svojho živobytia a hladujúcich následkom záporných činností týchto spoločností. A ľudia radi pozerajú len na povrch a prijímajú to čo im je

predkladané ako pravda. Ale nám by nemalo stačiť povedať si, že firma Mars prevádza výskumy na opiciach a preto ich budem bojkotovať. Musíme sa naučiť vidieť celú sieť útlaku, ktorá nás núti pre nich pracovať, zarábať si nevyhnutnú časťku peňazí,

ŽIVOT

to. 3 ľudia študujeme a 1 pracuje a preto sme v Squate len časť dňa, no večer sa všetci stretne a najeme sa spoločne v spoločenskej miestnosti. Peniaze, ktoré máme sú v podstate spoločné, pretože ten kto momentálne peniaze má, kupuje jedlo pre všetkých, aj pre psov. Peniaze z benefičných koncertov apod. sa používajú po spoločnej dohode na najnevyhnutnejšie potreby. Pokiaľ sa pracuje vo Squate, pracujeme spoločne a každý z nás prispieva nejakou činnosťou na fungovaní Squatu. Snažíme sa aby každý obyvateľ cítil potrebu spoluvytvárať celok - komúnu. Každý jednotlivec je spoluzodpovedný za spoločenstvo, ale zároveň je silnou autonómnou individualitou vo vnútri komúny. Od začiatku sa snažíme, aby život v Squate bol založený na princípe rešpektovania individuálnej slobody jednotlivca a nikomu sa nesmie nič vnucovať. Či sa nám to darí alebo nie, tak to môžu posúdiť

mnohí ľudia, ktorí nás častejšie navštevujú. Samozrejme, že všetci sme vegetariáni a niektorí

snov o fungujúcom eko - kultúrnom centre. S políciou taktiež problémy nie sú až na pár úplne

vegáni.

Nemáte problémy s úradmi, políciou alebo fašistami?

Tibor: S úradmi problémy nemáme, ba dokonca nám starosta vyjadril podporu projektu, ktorého realizácia by bola naplnením našich

vymetených policajtov, ktorí sa občas prídu vyhrážať a obviňovať nás z krádeží, no takých úbožiacov je len pár. Čo sa týka fašistov, tak tu v Košiciach je fašistické hnutie stále neorganizované a slabé a až na pár incidentov tu je pokoj.

Mohol by si mi povedať niečo o vzťahoch medzi ľuďmi vo Squate, nevznikajú medzi vami rozpory, konflikty? Ak áno, akým spôsobom ich riešite?

Tibor: K vážnejším konfliktom zatiaľ nedošlo a dúfam, že ani nedôjde. Samozrejme občasné nedorozumenia vznikajú, no tie sa riešia väčšinou dohodou - kompromisom. Naše názory na túto spoločnosť a systém sú veľmi blízke a tak ani väčšie názorové diferencie medzi nami nevznikajú, no v

odmietame akúkoľvek autoritu, ktorá by nás mohla riadiť a manipulovať vo vnútri komúny. Všetci máme rovnaké práva aj povinnosti.

Aké sú vaše aktivity, snažíte sa zúčastňovať v boji za ľudské práva, práva zvierat, ochranu prírody?

Tibor: Pokúšame sa byť otvorenou komúnou pre akúkoľvek problém spoločnosti a preto sa samozrejme zapájame do rôznych hnutí. Zatiaľ síce vlastné aktivity nevyvíjame, no zúčastňujeme sa rôznych akcií -

kampaň proti IDEE, Veľká Mäsiarská, petície, šírenie osvetových letákov a iné. Nepovažujeme

žiadny problém za menej dôležitý a preto nám problémy fašizmu, policajného teroru, práv zvierat a ochrany prírody ležia na srdci rovnako. Radi by sme sa zapájali aj do priamych akcií, či už na ochranu prírody (Earth First!) alebo

oslobodzovacích akcií, no nechceme by sme poprosiť ľudí, ktorí by chceli niečo podobné robiť nech sa s nami spoja, prípadne nám dajú vedieť o ich akciách. Ak budeme môcť, určite pomôžeme.

Máte kontakty na squaterov v iných mestách, krajinách? Spolupracujete s nimi? Viete o ďalších squatoch na Slovensku?

Tibor: Sme v kontakte s viacerými Squatmi - Ladronka, Brnenský squat aj s priateľmi, ktorí squatujú vo Švajčiarsku, Holandsku, Belgicku. Navštívilo nás už dosť ľudí zo zahraničných squatov a niekoľko priateľov nám vymalovalo prednú stenu, vymalovali aj Ladronku, Black Hand, cestujú po Európe aby mohli tvoriť. Žiaľ komunikácia so zahraničím viazne hlavne kvôli jazykovej bariére. Vieme o pokusoch pri obsadzovaní v Čadci, Trenčíne, počuli sme o Squate v Malackách, ale nič bližšie o tom nevieme. V Bratislave sa tiež niečo chystá a to je asi tak všetko.

Povedz mi čo tebe osobne dáva život v Squate, je tento

Starý otec Crowfoot-Schwerze Feuer

Starý muž zastavil naše auto pred nejakým časom aby sme vystúpili a zbierali žabky oslepené svetlom ako živé kvapky dažďa skákali cez ulicu dažď padal a jeho biele vlasy žiarili v hmle a ja som mu hovoril znovu a znovu nemôžete ich zachrániť všetky prímite ich osud vychádzajúci z vnútra musíme pokračovať prímite ich osud máme pred sebou svoje poslanie ale on s jeho starými rukami plnými hnedého zmoknutého života stojac na letnej trávě stojac na ulici iba sa usmial a povedal aj oni musia pokračovať aj oni majú svoje poslanie

Vnímanie času a priestoru.

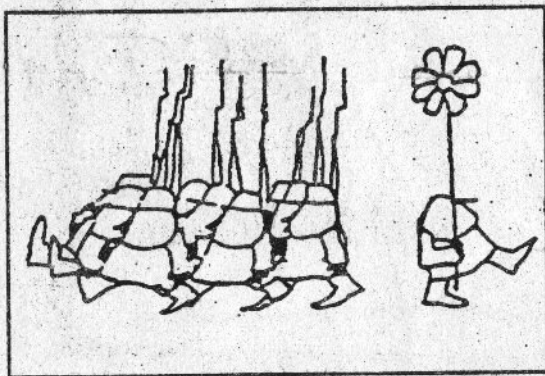
Kmeňoví ľudia chápu čas a priebeh vecí ako cyklický alebo svätý. Minulosť a budúcnosť sa spájajú v prítomnosti, vo večnej realite TERAZ. Dokonca v jazykoch väčšiny pôvodných Američanov neexistuje žiaden minulý alebo budúci čas. Ako hovorí Joseph Epes Brown: "Napríklad bohaté mýtické popisy stvorenia sa nezmieňujú o chronologickom čase v minulosti, ale o procesoch, ktoré sa dejú večne. Tie isté procesy sa opakujú teraz a budú sa opakovať v ďalších budúcich cykloch." Vysokú úroveň múdrosti vidieť v nasledujúcej výpovedi Luther Standing

Bear - Náčelník kmeňa Oglala Sioux koncom 19. storočia: "Človeku, ktorý sa usadil na zem, k svojej meditácii o živote a jeho zmysle, uznávajúcu príbuznosť všetkých tvorov a uznávajúcu jednotu s vesmírom, bola vstúpená do mysle pravá podstata civilizácie."

Kmeňoví ľudia sa nemuseli rozprávať ďaleko mimo svojho domova. Ich domov bol "centrom" a toto centrum bolo podstatnou súčasťou ich života. Vnútorný oheň slúžil ako obradné centrum územia a vesmíru. Oheň poskytoval oporný bod a umožňoval prežívanie prítomného okamžiku. Euro-Američania však stratili zmysel pre centrum. Opustili svoj domov a spoločenstvo, keď utiekli z materskej krajiny. Hraničné kamene novej krajiny boli cudzie a neprirodzené a nemohli slúžiť ako oporné body. V snahe cítiť sa pohodlne a pri moci, začali títo ľudia "dobývať" kontinent (nepochopiteľná myšlienka pre pôvodných Američanov). Ale hľadať pocit rozprávnosti v materiálnej ríši je bezvýznamné. Tento pocit sa dá dosiahnuť len vnútornou skúsenosťou.

Západná spoločnosť sa už dlhé veky pokúša dobyť čas a priestor prostredníctvom zdokonaľovania dopravy a stále sa snaží zmenšiť medzeru medzi časom a vzdialenosťou. Ale niet žiadneho dopravného prostriedku, alebo komunikačného vynálezu, ktorý by mohol vyriešiť našu túžbu po zážitku neohraničenosti a neobmedzenosti. Dívame sa nesprávnym smerom. Pociť pokoja a bezpečia vo vzťahu k nášmu okoliu môže nastať len precítením jednoty všetkých vecí. Ak si toho nebudeme vedomí, budeme s každým novým technologickým vynálezom nachádzať len svoj neuhasiteľný smäd.

z Talking Leaves preložil Marián Dudák

niektorých veciach sa naše názory líšia, ale nie zásadne. Pokúšame sa vo vzájomných vzťahoch o harmóniu, toleranciu, pochopenie a vzájomné rešpektovanie každého. Vychádzame z predpokladu, že všetci ľudia sú si rovní a preto

postojom "človeka-boha" snažiaceho sa chrániť čosi, čo je menej ako on sám. Je to skôr pokorné splynutie so Zemou, je to zjednotenie sa s dažďovým pralesom, púšťou, horou, so samotnou prírodou pri obrane seba samého. A práve tým, že sa staneme súčasťou divej prírody, zrazu nájdeme odvahu oveľa väčšiu, ako sme my sami, táto jednota nám dodá smelosť postaviť sa proti nepriateľskému

humanizmu, proti stroju, či doláru, väzeniu, ba dokonca aj proti smrti kvôli niečomu, čo je posvätné a správne "pre večný tanec života".

Z knihy Dave Foremana, Spovede ekobojovníka (u nás sa túto knihu chystá vydať vydavateľstvo Zelenéj nádeje ABIES, adresa:

ABIES
č.d. 201
082 13 Tulčík

Rod Coronado je vo väzení

Rodney Adama Coronado, američan indiánskeho pôvodu, známy bojovník za zvieracie práva, za práva pôvodných obyvateľov Ameriky a záchranu divočiny, bol 28. septembra 1994 uväznený v Indiánskej rezervácii Pascu Yaqui. Rod spolupracoval s mnohými organizáciami a skupinami brániacimi život na Zemi, v rokoch 1984 až 1987 pomáhal organizácii Sea Sheperd, žil na ich lodi, ktorá zachraňuje život v mori. Spolupracoval so Sabotérmi Honov (Hunt Saboters) v Británii a v roku 1987 pomáhal založiť túto organizáciu v Amerike. Tiež pomáhal mnohým skupinám Earth First !. V rokoch 1987-90 pracoval pre organizáciu PETA (Ľudia pre etické zachádzanie so zvieratami) a spolu s priateľmi založil skupinu Global Investigations, ktorá zisťovala a dokumentovala zneužívanie zvierat na kožušinových farmách. Zúčastňoval sa tiež akcií ALF (Front za oslobodenie zvierat) a istý čas pracoval ako ich hovorca. V roku 1992 zaútočili ťažko

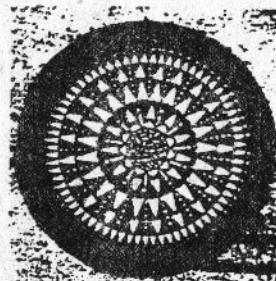

vyzbrojení agenti FBI na jeho dom, ale Coronádovi sa podarilo utiecť. Neskôr ponúkol, že sa vydá polícii ak štátne univerzity vo Washingtone, Michigane, Oregone a Utahu prestanú robiť experimenty na medvedoch grizzli, norkoch, kojotoch a ďalších. "V duchu veľkého bojovníka Siouxov Crazy Horse je obrana domorodej divočiny v súlade s náboženskou vierou, ktorá uznáva

posvätnosť všetkého živého" napísal Coronado FBI. V roku 1993 sa presťahoval do Tusconu v Arizone a zúčastňoval sa tradičných náboženských obrádov ľudí svojho kmeňa. Stal sa členom spoločnosti bojovníkov kmeňa Yaqui a v roku 1994 sa stal dobrovoľníkom v Yoeman Tekla Foundation, ktorá sa snaží zachovávať kultúru pôvodných obyvateľov Ameriky. Vo svojom liste píše: "Starší nášeho kmeňa ma prijali medzi seba a vrátili mi späť moju rodinu. Privítali všetky skúsenosti a priateľstvá, ktoré som získal v rôznych hnutiach a ľuďom sa vrátila nádej. Enselmo Valencia ma

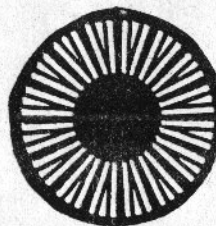
chytá myši pod našim domom a mladé zatiaľ šantia na lúke.

Dal si mi jednu dôležitú otázku, z čoho žijeme. Teraz ťa asi sklamem. Zatiaľ sa sami nežijeme. Prenajali sme náš byt organizácii v Bratislave, z ktorého máme mesačne 3000 korún. Keď si to tu porobíme, chceli by sme niečo vyrábať, napr. drevené šindle. Odišli sme z Bratislavy s takým úmyslom, že sa budeme venovať lesom. Akou formou to sme presne nevedeli. Podľa potreby. Rozmýšľali sme o revitalizácii tunajších lesov. Mohli by sme urobiť lesnú škôlku, alebo priamo zalesňovať. Musíme nad tým porozmýšľať, aby nás to aj uživilo. Tu človek nepotrebuje veľa peňazí, ale žiaľ nejaké musí mať. Poznám viacerých ľudí, ktorí chcú bývať mimo civilizácie. Každý má svoje

predstavy a názory či nároky. Niektorí nechcú mať zavedenú vodu ani elektrinu. Ďalší chcú

telefón, či auto. Ja nechcem žiť za každú cenu tak ako kedysi, chcem ako najlepšie zvládnuť život v prírode s prírodou, kam myslím, že patríme. Čo najmenej jej ubližovať."

Ak by ste mali záujem týmto ľuďom napísať, alebo ich navštíviť budú radi. Tu je adresa:

Maja Lehká
Ďubákovo
985 07 Šoltýska

Podobne ako písala Maja to vyzerá aj na Zaježovej, ktorú spomínal Tibor v predchádzajúcom rozhovore. Pár ľudí si kúpilo domčeky a žijú tam jednoduchým a prirodzeným životom. Ďalší domček si chce odkúpiť kamarátka Martina a vytvoriť tam akési centrum alternatívneho života, či ekofarmu. Môžete jej napísať na bratislavskú adresu:

Martina Oľštiaková
Damborského 6
841 01 Bratislava

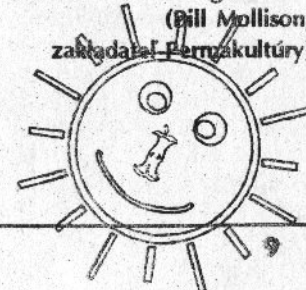
Je otázne, či prácou v ochranárskej organizácii dokážeme kompenzovať (či dokonca liečiť) poškodenia spôsobené peniazmi, za ktoré pracujeme a výrobkami, ktoré kupujeme. Výrobky a peniaze totiž prešli deštruktívnymi spoločnosťami a vládami. Aj keby sme to dokázali kompenzovať ešte stále sme nevyriešili príčinu, ktorá väzí v podrobení sa systému špecializácie a rozparcelovanej spoločnosti.

(z knihy The Unsettling of America, W.Berry)

"Hlbinní ekológovia, ktorí jazdia automobilmi, vydávajú noviny, ale nepestujú si sami ani zeleninu, nie sú pre mňa hlbinnými ekológmi. Takí gazdovia ako Masanobu Fukuoka či Scott Nearing, to sú hlbokí ekológovia."

(Bill Mollison, zakladateľ Permakultúry)

Niekedy nahí
niekedy blázniví
tak sa objavujú na Zemi
slobodní ľudia
(staroindická báseň)

Na celom svete dnes
existuje niekoľko sto komún,
ktoré o sebe dávajú aktívne
vedieť. Počet tých, ktoré o
popularitu nestoja je ťažko
odhadnuteľný. Známe
komúny sa od seba natolko
líšia, že vytvárajú akékoľvek
klasifikácie je
problematické. Iba pre

to pre všetkých členov
komúny iste aj príjemné, byť
obklopený iba ľuďmi
podobného typu a životných
názorov. To ale platí pre
každú komúnu.

Spoločné pre tento typ
komúny je, že svoj hmotný
aj nehmotný majetok si
každý pri vstupe do komúny
ponecháva, rovnako aj svoje
príjmy. Na chod spoločných
"časťí", napríklad
stravovanie, nájom atď.,
každý prispieva rovnako,
prípadne podľa svojej

skladajú všetci rovnakým
dielom a každý potom
používa spoločné podľa
svojich potrieb. Všetci majú
svoj príjem mimo komúny,
jeho výška sa samozrejme
líši a každý člen dosahuje
inej životnej úrovne. Každý
žije tiež hlavne svoj vlastný
život v svojej izbe a iba ak
chce môže sa stretnúť s
ostatnými v jedálni pri
spoločnom jedle, alebo
večer pri televízii a
podobne.

Podobný charakter má

Komúny a komunity

potreby tohoto článku bude
ďalší text rozdelený do
šiestich kapitol, v ktorých sa
pokúsím popísať
charakteristické rysy mne
známych komún spolu s
konkrétnymi, mne známymi
príkladmi.

Komúny spojené ekonomickou a spoločenskou výhodnosťou

Nejde vlastne o
komúnu v pravom zmysle
slova, jedná sa o praktickú
realizáciu známeho faktu,
že ak žije viac ľudí
pohromade, väčšina
nákladov ich členov je
nižšia, ako keby žili sami.
Tiež domáce práce sú menej
náročné vďaka spolupráci a
striedaniu sa, okrem ďalších
výhod, ako vzájomná
pomoc pri výchove detí,
podpora a pomoc pri
chorobe, atp. A konečne, je

spotreby. Chýba tu tiež
záväzný spoločný poriadok,
všetko sa rieši formou
voľných, nezáväzných
dohôd medzi členmi.

Mal som možnosť žiť
niekoľko týždňov v takejto
komúne v Holandsku.
Obýva vidiecky domček,
ktorý si upravila podľa
svojich potrieb tak, že celé
prízemie zaberá veľká
kuchyňa, jedáleň a ďalšie
spoločné priestory, ako
knížnica, dielňa, ateliér a
podobne. Na poschodí a v
podkroví sú izby
jednotlivých členov, dve
kúpeľne a WC. Žije tu
sedem dospelých vo veku
20 až 40 rokov a jedno
dieťa. Každý deň nakupuje
a varí jeden člen komúny, o
upratovanie spoločných
priestorov sa delia. Na
prevádzku spoločnej
domácnosti (potraviny,
elektrina, voda...) sa

aj ďalšia komúna, ktorú som
navštívil v Nemecku. Tu má
každý člen dokonca svoj
vlastný domček, ktorý je
súčasťou veľkého areálu
bývalého vojenského
tábora. Komunita sa zaoberá
usporiadaním rôznych
workshopov a výukových
alebo ozdravných pobytov
pre záujemcov z Nemecka,
so zameraním väčšinou na
meditačné a duchovné
techniky, ale aj iné oblasti.
Členovia komunity sú
predovšetkým lektori
jednotlivých kurzov a zaleží
na ich aktivite koľko peňazí
si svojou činnosťou vyrobí.
Ďalší členovia pracujú pri
zaistovaní chodu celej
komunity napríklad ako
údržbári, kuchári za čo
dostávajú riadny plat. Každý
platí nájom svojho
domčeku a ďalej platí za
používanie spoločných
časťí, čo je napríklad veľká

obludným monštrum technológie,
industrializácie, znečistenia, pseudopohodlia
a pseudoslobody. Muži pokroku hrdo
vyhlasujú: "Oslobodili sme ľudí." Ó, aké
krásne slová. Avšak keď vytrhnete kvet zo
Zeme, s ktorou je spútaný, neprinesiete mu
slobodu, ale smrť. Prírodné nahradili
umelým, zbavili nás závislosti na tom, čo v
srdci milujeme a ako náhradu nám ponúkli
služby smrtiaceho, chladného monštra,
požierajúceho samého seba.

Ale nám stále
prúdi v žilách krv
kmeňových ľudí a stále
sa môžeme vrátiť a
rozhodnúť sa lepšie. V
našich očiach stále horí
kmeňový oheň a v
našich srdciach stále
počuť zvuk obradného
bubna.

Vytvoriť pocit
kmeňovej sunáležitosti
medzi ekobojojníkmi,
bojojníkmi za ľudské a
zvieracie práva môže
byť dobrou cestou ako
sa dostať z dnešnej tak
trochu beznádejnej
situácie. Predstavujem
si všetkých tých aktivis-
tov, polonahých, ako
tancujú okolo veľkého
ohniska, počujem úde-
ry bubna a dupot ich
nôh, ktorý je mocnejší
ako hluk strojov. Ne-
myslím si, že v obrane
Zeme dokážeme veľa s
tomahavkom alebo
oštepom v ruke, ale viem,
že spojením v kmeňoch
budeme silnejší.

Vytvárajme kmeňové
spoločenstvá, všetci to stále
nosíme v srdciach. Sme stále
kmeňoví ľudia.

Lukáš

Ekobojojník

V tomto bláznivom svete, kde
krátkozraká chamtivosť vládne nad
celkovým životom, tí z nás, ktorí sa riadia
etikou Zeme, tí schopní nadšenia a
fantázie, musia čeliť šílenému stroju.
Teraz je však potrebné sa tomuto stroju
postaviť do cesty tak, ako to urobila 19-

ročná oregonská aktivistka

hnutia "Earth First!"
Valerie Wadeová,
keď vyšplhala na 25
metrov vysokú
douglasku, aby ju
zachránila pred
zotnutím, a tak ako to
urobil Howie Wolke,
wyomingský
sprievodca,
dobrodruh a
spoluzakladateľ Earth
First!, keď
povyťahoval
vymeriavacie stĺpy
pozdĺž zamýšľanej
prieskumnej trasy
výskytu plynu v
oblasti pôvodnej
lokality losov. Obaja
z nich vystavili svoje
životy
nebezpečenstvu a šli
za to do väzenia. A
obaja boli hrdí na to,
čo vykonali. Títo
dva sú hrdinami
Zeme tak, ako sú nimi
stovky ďalších, ktorí pri
obrane divočiny
preukázali svoju odvahu.

Táto obrana* nie je
obranou arogantnou, nie je

Posolstvo Červeného Muža

Civilizácia bieleho muža je neúspech, vydateľne sa okolo nás rozpadá.

Zlyhala vo všetkých rozhodujúcich skúškach. Nikdo, kto posudzuje veci podľa výsledkov, nemôže pochybovať o tomto základnom tvrdení. Hlavnou príčinou toho je úplne jasne šialenstvo peňazí. Vieme, že peniaze Indiáni nepoznali, ich najväčšou hrozbou bola strata potravy a aby sa jej vyhli mali praktický uskladňovací systém.

Čo je to civilizácia? V pravom zmysle slova je to systém, ktorým si človek umožňuje život vo veľkých skupinách a užíva všetky výhody z toho prameniace, bez toho aby musel trpieť zlami, ktoré takéto zoskupenia prinášajú. Ako zväzíme hodnotu civilizácie? Súhrnom merítok, ktoré vychádzajú z ľudskej povahy a bezozbytku skúmajú bytostné stránky ľudskej mysli a ľudských potrieb. Prvé z nich je:

Zabezpečuje ti tvoja civilizácia absolútnu slobodu jednania, pokiaľ nezačneš zasahovať do rovnakých práv susedov? Pracuje tvoj systém pre blaho a šťastie čo najväčšieho počtu ľudí? Je jeho najväčšou snahou odstrániť biedu? Dáva tvoja civilizácia každému jednotlivcovi ľudské práva a moc? Zaisťuje tvoj systém úplnú slobodu vyznania? Je každý vo vašom spoločenstve zaopatrený potravou, prístreším, ochranou, dôstojnosťou pokiaľ je len schopná tvoja skupina tieto veci

poskytovať? Umožňuje tvoj systém riadenie kmeňových záujmov kmeňom? Uznáva tvoj systém fakt, že materiálne veci majú neistú a iba dočasnú hodnotu a že duchovné veci sú všetkým, čo je trvalé a čo má skutočnú hodnotu? Prikladá tvoj systém vyššiu hodnotu láskavosti než strohej spravodlivosti? Odradzuje tvoj systém od veľkého hromadenia majetku? Podľa každého z týchto merítok je civilizácia bieleho muža neúspechom.

Ako je možné, že my, ktorí vedíme beľošský spôsob života, máme na Zemi práve toľko potravy, koľko sme kedy mali, práve toľko bohatstva, koľko sme kedy získali, práve toľko ochoty pracovať, práve toľko materiálov všetkého druhu a napriek tomu sme postavení tvárou v tvár krachu, pretože nedokážeme skĺbiť tieto veci do účelnej činnosti?

Náš systém sa zrútil - naša civilizácia je pád. Logickým dôsledkom je, že plodí jedného miliónára a milión chudákov. Nie je úplného šťastia pod jej morovým dychom.

Ak sa nám snád po oneskorených výčitkách svedomia, obrodzenia a ospravedlnenia naskytne možnosť spasť sa od úplného zničenia, potom budeme mať možnosť začať znova s lepšou, vyššou myšlienkou.

Posolstvo Červeného Muža, E.T.Seton

Sme kmeňoví ľudia.

Prúdi nám v žilách krv kmeňových ľudí. Nosíme v sebe ten pocit a potrebu súľazečnosti, spomienku na kmeňové ohniská našich predkov. Civilizácia pretrhala tieto

posvätné vzťahy, ktoré spájali ľudí a pomáhali vytvárať harmonické spoločenstvá. V mene pokroku zničila spôsob prirodzeného života, rozbila prírodné komunity a nahradila ich

kuchyňa s jedálňou, ubytovňa pre účastníkov seminárov, meditečné miestnosti atď.

Komúny spojené spoločným vlastníctvom

Podstatný rozdiel oproti predchádzajúcemu typu je tu spoločné "komunálne" vlastníctvo všetkého majetku. Jedná sa vlastne o praktickú realizáciu ideálov utopických socialistov a marxistov, ale iba v malom.

Strávil som nejakú dobu v jednej takejto komúne v Nemecku a odniesol som si množstvo zaujímavých informácií a skúseností. Žije tu asi 40 dospelých a 15 detí vo veľkom vidieckom komplexe niekoľkých budov bývalého statku. Je tu dosť miesta pre všetkých aj pre rast komúny. Nový člen pri príchode sám rozhodne, čo si zo svojho majetku ponechá a čo dá komúne. Pri svojom odchode potom darované veci dostane naspäť, ak to nie je možné, dostane nejakú náhradu. Vlastní potom iba osobné veci, všetko ostatné je spoločné. Platí tu skutočne "každý podľa svojich možností, každému podľa jeho potrieb".

Čo sa "možností" týka, majú jednotliví členovia zamestnanie buďto mimo komúny, potom celý svoj príjem odovzdávajú, alebo pracujú priamo pre komúnu, napríklad dvaja iba varia pre všetkých, traja sa starajú o všetky deti (a do tejto "škôlky" pribudli aj

ďalšie deti z dediny za poplatok, čo je ďalší zo zdrojov príjmov pre komúnu), ďalší pestujú zeleniu pre spoločnú kuchyňu aj pre predaj na trhu, jeden sa stará o dve kravy a zásobuje komúnu mliekom a syrom, ďalší pracujú v truhliarni alebo zámočníckej dielni a podobne.

Potreby si uspokojuje každý ako chce. Je faktom, že pre obyčajný nenáročný život tu človek nepotrebuje ani korunu, respektíve marku, všetko mu komúna poskytne, od jedla a pitia - komory, chladničky a pivnice sú plné všemožných dobrôt, ktoré komúna nakupuje vo veľkom bez rabatu a preto veľmi lacno. Bývanie - každý môže mať miestnosť pre seba ak chce, väčšinou ale všetci žijú v malých skupinkách po 3 až

5 ľuďoch a obývajú akési pseudobyty. Ošatenie - rozľahlé šatne sú plné odloženého šatstva, ako pre dospelých, tak aj pre deti. Všetkých veľkostí, roztriedené a neustále dopĺňované. Dopravy - komúna vlastní desať automobilov od malého autobusu pre spoločné výlety až po motorky a babetu, každý si vezme také vozidlo, aké práve potrebuje, a ktoré úplne vyťaží, ďalej je tu asi tridsať bicyklov vrátane dvoch tandemov. Všetky nakupované predmety a potraviny sú ekologicky a zdravotne nezávadné, chrániace životné prostredie, od firiem ktoré komúna podporuje. Ale aj o ďalšie ľudské potreby je tu postarané, niekoľko miestností zaberá knižnica, vzniknutá hlavne z kníh, ktoré si priniesli členovia a viete si predstaviť aké "lahôdky" sa tu vďaka zameraniu a záujmom členov našli.

Ešte by som sa rád zmienil o spôsobe riadenia a rozhodovania v komúne. Tento princíp sa volá konsenzus, čo v tomto význame znamená všeobecný súhlas. Raz týždenne sa všetci schádzajú, aby riešili a rozhodovali podstatné záležitosti a problémy, pričom rozhodnutie je urobené len v prípade, že súhlasia úplne všetci bez výnimky. Jednotlivé námety, o ktorých sa predpokladá, že budú ťažko a zdĺhavo riešiteľné sa predložia k "predrozhodnutiu" niektoej z menších asi desaťčlenných

skupín, očakáva sa, že na čom sa dohodne desať ľudí, bude pravdepodobne prijateľné pre všetkých. Celý tento postup mi pripadá najzaujímavejší na celej komúne.

Komúny spojené spoločnou prácou

Oboje vlastníctvo môžeme nájsť u ďalšieho typu komúny, ktorú spojuje práca na spoločnom diele. Najznámejšie z tohoto typu komún sú tzv. "ekofarmy". Okolo jednej, alebo niekoľkých rodín, ktoré spravidla aj ekofarmu vlastní, sa sústreďa ďalší ekologicky zameraní jednotlivci a spoločne sa venujú pestovaniu zdravotne nezávadných potravín. Ako pre svoju potrebu, čím zároveň zmenšia náklady komúny na minimum, tak aj pre trh. Celá komúna je zameraná silne ekologicky a často

spojená s ďalšími ekologickými aktivitami a projektami, napríklad biodynamické poľnohospodárstvo, využívanie neštandardných zdrojov energie, ekoagroturistika atď.

Okrem ekofariem poznám napríklad komúnu vlastnícu tlačiareň, súkromnú školu, turisticky atraktívne miesto a podobne. Všetci členovia pracujú pre danú vec, ktorá komúne prináša obživu a sú za svoju prácu komúnou odmeňovaní.

Komúny spojené túžbou po návrate k prírode

Najznámejšie je tzv. hnutie "Rainbow" v USA. Skupina ľudí po predchádzajúcej dohode a teoretickej príprave odíde do opustenej divokej prírody, kde sa pokúša prežiť vlastnými silami, iba s pomocou základných

ostat tu viac rokov. Je jasné, že taký život nutne vyžaduje vzájomnú pomoc a spoluprácu, tiež otázka vlastníctva tu stráca zmysel, jedná sa o akýsi návrat k prvotno spoločnej spoločnosti. Osobné skúsenosti s týmto typom komún nemám.

Komúny spojené potrebou bývať

V tejto kapitole by som sa chcel aspoň krátko zmieniť o ďalšom zaujímavom spôsobe kolektívneho spoluzitia, tzv. "squattingu". Skupina väčšinou mladých ľudí vznikne nelegálne do prázdneho a dlhšiu dobu nepoužívaného domu a v takto obsadenom dome potom žije. Ich pobyt je buď v lepšom prípade po dohode s majiteľom legalizovaný, alebo v prípade horšom sú násilne vystahovní políciou.

Najviac obsadených domov tzv. "Squatov" je v Londýne a Berlíne, tiež u nás má squatting už svoju históriu. Navštívil som niekoľko obsadených domov v Berlíne v dobe veľkých bojov medzi ich nájomníkmi a políciou o celú obsadenú ulicu, medzi squattermi známou Mainzerstrasse. Z vlastných skúseností môžem povedať, že väčšina squatterov sú anarchističtí, alebo majú k anarchizmu blízko. Tým, chcem povedať, že majú iné ciele ako vytváranie komún, často sa za komúnu ani nepovažujú. Napriek tomu vo všetkých navštívených domoch

existoval veľmi tesný spoločný život a tiež akési spoločné hospodárenie, tj. skladanie peňazí na pokrytie spoločných nákladov, systém spolupráce na spoločných prácach pri upratovaní alebo opravách a podobne, čo považujem za dôvod zaradiť squatting do tohoto článku.

Komúny spojené spoločnou spiritualitou

Ďalším typom, o ktorom by som sa chcel zmieniť, sú komúny duchovne zamerané. Jedná sa o rôznorodé, viac či menej organizované spoločenstvá, ktorých členov spojuje spoločné náboženstvo, viera, alebo podobná duchovná cesta. Môžeme sem zaradiť rôzne kláštory, ašrámy, duchovné komunity alebo aj sekty, či už v pozitívnom význame, alebo hanlivom. Rozdielom oproti predchádzajúcim typom je hlavne to, že otázky vlastníctva, príjmov, výdavkov atď. sa tu riešia minimálne alebo vôbec nie, nepokladá sa to za podstatné. Dôležitou súčasťou života v komúne sú spoločné modlitby alebo meditácie.

Dve komunity tohoto typu som krátko navštívil, a to tentokrát v Čechách. Napriek tomu, že cítim, že v tejto oblasti niesom dostatočne kompetentný, pokúsím sa z mojich skúseností a znalostí načrtnúť niektoré obecné rysy s tým, že so mnou nemusí každý súhlasiť. Jedným z týchto

obecných rysov je pevný a spravidla aj prísny režim, vnucovaný členom či už otvorene, alebo skryte s tým, že sa nemusia podriaďovať, ale aj tak sa všetci podriaďujú, alebo odídu. Budíček je skoro ráno, v rovnakú dobu a deň začína spoločnými modlitbami - meditáciami, čomu je venovaná aj časť dňa. Ďalej všetci členovia pracujú bez výnimky iba pre komúnu, či už priamo vo vnútri komúny - pestujú zeleninu, zveľebujú obydlie..., alebo mimo komúnu - predávajú rôzne produkty a výrobky komúny, organizujú a vedú sústreďenia a kurzy za poplatky a podobne. Komúna čerpá príjmy buď z príspevkov darcov, alebo zo svojej výrobo-obchodnej činnosti, prípadne z majetku, ktorý priniesli noví členovia, pretože tí musia spravidla všetok svoj majetok odovzdať komúne. Svojim členom potom komúna poskytuje základné prostriedky k jednoduchému životu a to všetkým rovnako skromne bez rozdielu, čo je ďalší odlišný rys od ostatných typov. Tiež odchod z týchto komún býva niekedy ťažký a skôr bez vracania darovaného majetku.

Niektoré z duchovných komunít sú známe ako jednoznačne pozitívne, ďalšie sa javia ako

problematické. Tie potom často slúžia ako tučné sústo novinárom v škandalizujúcich článkoch, ktoré sú bohužiaľ to jediné, čo sa čitateľ môže o komúnach dozvedieť, a ktoré potom môžu celú myšlienku spoločného harmonického spoluzitia viac ako dvoch ľudí značne zkesliť. Čomu sa snaží zabrániť aj tento článok.

autor Vášek Jansta
(krátené)

* Vášek Jansta sa aktívne zaujíma o komúny a veci s nimi spojené, môže vám poskytnúť zaujímavé informácie a kontakty na komunity v Čechách, ako aj v zahraničí. Má k dispozícii rôzne materiály, knihy atď. a vyvíja aj určité vlastné aktivity. Ak máte záujem dozvedieť sa viac, napíšte mu na adresu:

Václav Jansta,
Pacajevova 112
149 00 Praha

EMILY

Od chvíle nášho narodenia nás učia dorozumievať sa medzi sebou prostredníctvom slov, ktoré vychádzajú z nášho mozgového ústrojenstva. Ale sme vzájomne skutočne SPOJENÍ?

Roky som žila na ostrove samoty a predsa som mohla hovoriť so stovkami ľudí. Svoju samotu som prežívala premýšľaním o otázkach, ktoré vo mne rástli: Prečo som na Zemi? Čo je zmyslom života?

Čo tu robím? Začala som sa učiť od medicínmanov a šamanov.

Jamie Lams, jedna z mojich učiteľov, vravela že vo vesmíre existuje len jedna otázka: "ČO JE?" s odpoveďou: "JA SOM." Tiež sa s nami podelila o 4 základné otázky ľudí: "Kto som?" (Som súčasťou Veľkého Mystéria), "Prečo som tu?" (Aby som zakúsila lásku, pocit dotyku, spojenie srdca a ohraničenie prostredníctvom fyzického tela). "Čo je mojim poslaním?" (Nájsť neohraničený tvorivý zdroj

vo mne a maximálne využiť moje schopnosti a pomôcť celku, aby sa znovu stal jedným). "Ako to urobím?" (Vyjadrením každej časti mojej tvorivosti TERAZ a TU. Prežívaním každej chvíle v živote. Pochopením, že život nám dáva ľahké alebo ťažké lekcie, aby sme odstránili zábrany v našej tvorivosti).

Začínala som si byť vedomá toho, že môj ostrov existoval len preto, že som žila vo svete vytvorenom ľudskými bytosťami. Snažíme sa kontrolovať svet. Izolovali sme sa tým, že žijeme väčšinou v našej hlave. Stali sme sa odrazom Zeme: znečistenej a zničenej. Aby sme prežili, aby sme zabezpečili

budúcnosť pre naše deti, vytvorili sme ekologické hnutia. Používame naše hlavy na súdenie toho, čo je okolo nás nesprávne. Rozprávame o prírode, nejeme mäso, učíme sa využívať krajinu iným spôsobom, robíme tisíce plánov na vytvorenie nového SVETA, V CENTRE KTORÉHO BUDE ČLOVEK. Naša arogantná myšlienka, že stále musíme vládnuť svetu sa nazýva "EKOLÓGIA"! Je ekológia procesom mimo nás?

Ja SOM svet, svet je to, čo SOM JA. Učila som sa o ceste k spojeniu s prírodou a tvorstvom. Strom ma učí, ako sa spojiť so Zemou a Obloha mi ukazuje ako sa postaviť. Vietor ma učí, ako odfúknuť neužitočné myšlienky. Zem ma učí, ako kráčať so silou ročných období v mojom vnútri. Dážď ma učí prečistiť a osviežiť moje emócie - priblížiť sa k svojmu srdcu. Nadväzovaní, vzťahov v našom vnútri stretávame múdrosť, lásku a životnú silu. S prírodou ako naším učiteľom sa môžeme aj my aj Zem stať opäť jedným celkom.

S láskou, svetlom a silou na vašej ceste Emily Haenen, Holandsko.

prekl. Marián Dudák

10.000 ďalších stromov

**spôsob života pre teba
iba prechodným
obdobím, alebo by si
chcel takto žiť aj keď
budeš starší?**

Tibor: Život v Squate znamená pre mňa naplnenie mojich životných ideálov spájajúcich v sebe filozofiu anarchizmu. Je to pokus o skutočne fungujúcu alternatívu voči absurdným normám a zákonom tohoto systému, ktorý umožňuje využívať slabších, bezbranných, umožňuje bezohľadnú devastáciu prírody, vraždenie a týranie zvierat. Už dlhší čas som uvažoval o podobnom naplnení svojich ideálov, no až pred nedávnom sa mi

spolu s niekoľkými priateľmi podarilo obsadiť Zelený dvor. Pre mňa už nie je návratu k systému s jeho kolieskami a preto je život v Squate, alebo komúne, či ekofarme pre mňa jediným možným spôsobom života, akým by som chcel žiť v budúcnosti.

**Chceš niečo povedať
na záver?**

Tibor: Chceli by sme byť otvorení voči ľuďom a vytvoriť prostredie, ktoré by bolo slobodnou zónou a komunikačným centrom pre každého, kto má o to záujem.

**Nedajte sa odradiť
žiadnymi zákonmi a
políciou, vytvárajte
komúny a ekofarmy podľa**

vlastných predstáv, ukážte tomuto zvrhľému systému, že chcete žiť inak, slobodne bez akýchkoľvek bariér, zákonov, autorít a demagógie. Dík Matúšovi za poskytnutý priestor.

**Takže aj ja ďakujem
Tiborovi, uverejňujem
adresu Squatu, na ktorej si
môžete objednať rôzne
časopisy, brožúry, letáky,
nášivky, tričká atď.,
môžete sa informovať čo
sa deje a pripravuje v
Squate, squateri sa potešia
každý forme
komunikácie.**

Squat Zelený Dvôr
Tibor Krompasky
Pošte Restante
040 01 Košice

Active Minds - Take it back

Nepotrebujeme veľký byznis a jeho vykorisťovanie
Nemusíme počúvať čo hovoria ľudia peňazí
Nie sme bábky, ktoré iní ťahajú za šnúrky
Je ľahké vydiť biedu, ktorú prináša kapitalizmus

Nie sú žiadni páni a nie sú žiadni otroci
Pretože my sami kontrolujeme svoje vlastné životy

Kdekoľvek hnijú opustené budovy
Tam sa nájdu priatelia, ktorí hľadajú Squat
Kdekoľvek je práca, ktorú treba vykonať
Spojíme sa a pracujeme ako jeden

Nepotrebujeme patronát až do smrti
Od úbožiacov, ktorí si myslia, že moc a chamtivosť sú najviac
My sami kontrolujeme svoje životy
Pretože vieme, že to je cesta ako svet môže prežiť

10.000 ďalších stromov

ŽIŤ INÝ ŽIVOT v domčeku na kraji lesa - Ďubákovo

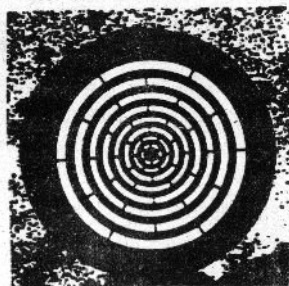
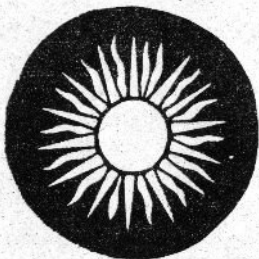
Maja a Ďuro sa z Bratislavy presťahovali na samotú, kde môžu žiť uprostred prírody a s prírodou. Maja mi napísala viacero listov o tom ako si žijú. Úryvky z listov s jej láskavým súhlasom uverejňujem - myslím, že najautentickejšie sprostredkovávajú obraz "Života v domčeku na kraji lesa".

"Konečne sme sa presťahovali. Teraz bývame na Strednom slovensku blízko Kokavy nad Rimavicou. Dúfam, že tu vydržíme a nevrátime sa do Bratislavy. Čo naozaj nechceme. Pri našom domčeku žijú dve srnky so srncom. Dva razy denne ich stretávame. Videli sme tu aj veveričky a kunu. Žije tu aj veľa diviakov, tie sme zatiaľ nevideli. Niekedy, keď sme sem chodili, videli sme z priedomia jelene.

Trochu sa bojíme, či ich našou prítomnosťou neodplašíme. Rok a pol tu nikdo nebýval. Susedia sem chodia, ale nie sú tu stále. Okolo nás sú pasienky a lúky, pod nami sú svahy s bukovými lesmi. Lúky sú predelované brezovými lesíkmi. Bývame zatiaľ provizórne, postupne si to budeme dotvárať. Máme tu veľkú kuchyňu a izbu, kachle, vodu z prameňa. Tak skromne. V lete sa dá spať aj vonku na lúčach, v stodole. Nad nami je kopec jasenina. Sú z neho krásne východy slnka. Je to romantika. Taká prirodzená, tvrdá, nie ako zo sladkých románov, ktoré neznášam.

Teraz sme trochu zachraňovali pajtu(stodola), no a na budúci rok sa musí zrekonštruovať, lebo spadne. Upratujeme v nej a v bývalej koniarni. Je tam

neporiadok, čo sa nakopil za 20 rokov. Ďuri bielil dom z vonku a natieral dvere a priedomie, kosil trávu. Máme aj takú minizáhradku. Vo vnútri je to stále ešte provizórne. Bývame, spíme, varíme v jednej izbe.

Robíme stále okolo domu. Hádám od januára robíme záhradku. Najprv sme povyrezávali a vyklčovali veľmi hustú slivkovú monokultúru, ktorou zarástla záhrada za 20 rokov, čo tu nikdo nebýval. Potom Ďuri rýľoval a dal ovčím hnoj. Vlastný kompost zatiaľ nemáme. Teraz je už záhrada plná zeleniny. Musím v nej robiť niekoľko hodín denne, robím to však rada. Dokončievame drevenú ohradu okolo pozemku. Doteraz Juro spával vonku v záhrade a chránil ju pred diviakmi, ktorí tiež majú o ňu záujem. "Naša" lúka má aj tento rok tri mladé. Sú hravé ako mačiatka. Vidíme ich len večer, keď stará odíde na lov. Niekedy

10.000 ďalších stromov

prijal ako vlastného syna a učil ma rešpektu, láске a pochopeniu, tak ako to dokážu len Starší. Pri našich obradoch sme tancovali za svojich padlých bojovníkov a za našich príbuzných - zvieratá, ktoré sú našimi sestrami a bratmi. Začali sme stavať most k ochrancom

prírody, ktorí nie sú pôvodnými obyvateľmi Ameriky a spojili sme sa s nimi v odpore proti znesväčovaniu posvätných miest našej Matky Zeme. Federálna vláda ma nazvala "nebezpečenstvo pre spoločnosť".

Rod Coronado bol obvinený z podpalačstva, medizštátneho terorizmu a z vydierania. Hrozí mu 50 rokov väzenia a pokuta 1,25 milióna dollárov.

"Vláda ma chce uväzniť na 50 rokov, aj keď som nikdy nikomu neublížil. Som nevinný. Žil som život tak, ako ma to učili moji predkovia. Praktikoval som svoje tradičné náboženstvo a je proti mojej etike nečinne sa prizerať krutostiam voči životu. Chcem dosiahnuť život v miery a podať ruku

priateľstva všetkým, dokonca aj mojim väzňom a prenasledovateľom. Keď spomenuté veci môžu byť zločinom, radšej strávim celý svoj život vo väzení než poprieť to čo som urobil. Sľúbil som venovať svoj život ľuďom a stvoreniam, s ktorými žijeme.

Musím si spomenúť na obeť mojich predkov. Znásilnené ženy, deti s hlavami rozbitými o kmene stromov, mužov obesených na ostnatom drôte, ženy a deti zhadzované z útesov na mieste zvanom Mascoba v roku 1910. Chceme priateľstvo, nie zlosť, lásku,

nie nenávisť, rešpekt, nie znesväcovanie. Prosím pridajte sa ku mne, stojme pri sebe bratia a sestry, nezabíjajte múdrosť našich starých matiek. Spomeňte si, že všetci sme spojení, všetci sme deti tej istej Zeme".

Podporné listy Rodovi môžete posilať na adresu: Rodney Corondo Support, Comittee at P.O.Box 1891, Tucson, AZ 857 02, USA

Podľa Earth First! a Profane Existence spracoval matuš

"Pre všetky duše mojich sestier a bratov, ktorí ma navštevujú v mojich snoch, budem pokračovať v boji. Počujem hlas Šialeného Koňa (Crazy Horse). Hovorí mi: "Všetko čo potrebuješ je pár dobrých bojovníkov a môžeš pomáhať ľuďom". Počujem hlas Čierneho Lososa: "Musíš byť ako zajac v préríjovom ohni, utekať a schovať sa pokiaľ nebezpečenstvo neprejde". Počujem hlas Jonathana Pula ako hovorí: "Rod, chcú ťa zabiť, buď slobodný, bež."

10.000 ďalších stromov